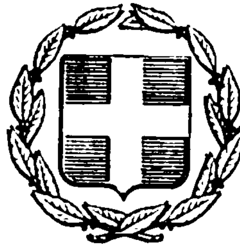

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1981 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 587

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. Α. 15280/3100 (1)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως ποὺ βρίσκεται στὴν περιοχὴ Παγκρατίου Ἀθηνῶν γιὰ τὴν ἀρτίωση τοῦ χώρου τοῦ 5ου Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ/τος 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Β.Δ/τος 139/1971 «περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν πρὸς κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινων ἀπαλλοτριώσεων».

2. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Α.Ν. 627/1968 «περὶ Ὀργανισμοῦ Σχολικῶν Κτιρίων» σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 513/1976.

3. Τὸ ἀπὸ 21.5.1980 ἀπόσπασμα πρακτικοῦ ἀπὸ τὴ συνεδρίαση ἀριθ. 1270 τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ Σχολικῶν Κτιρίων.

4. Τὸ ἀπὸ 22.1.1975 πρακτικὸ καταλληλότητας τῆς ἀπαλλοτριουμένης ἐκτάσεως ποὺ καταρτίστηκε ἀπὸ τὴν κατὰ Νόμο Ἐπιτροπή.

5. Τὴν ἀριθ. Ε.13986/1379/22.5.1978 (ΦΕΚ 379/27.7.1978 τ.Δ') ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Παγκρατίου Ἀθηνῶν διὰ τοῦ καθορισμοῦ χώρου διὰ ἀνέγερσιν Σχολείου», ἀποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση λόγω δημοσίας ὠφελείας καὶ εἰδικότερα γιὰ τὴν ἀρτίωση τοῦ χώρου τοῦ 5ου Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν, ἐκτάσεως συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 900μ2 ποὺ βρίσκεται στὴν περιοχὴ Παγκρατίου Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Δαμάρεως καὶ Ἐκφαντίδου καὶ φαίνεται μὲ τὰ στοιχεῖα Α—Λ—Μ—Ν—Ζ—Ε—Κ—Ο—Α στὸ ἀριθ. 286 ἀπὸ Ἰανουαρίου 1981 κτηματολογικὸ διάγραμμα καὶ πίνακα τῶν Τοπογράφων Μηχανικῶν τοῦ Ο.Σ.Κ. Γρηγορίου Κωστήρα καὶ Ἀναστασίου Μπιζόπουλου, θεωρημένα ἀπὸ τὸν Προϊστάμενο τῆς Δ/νσεως Γηπέδων τοῦ Ο.Σ.Κ. Παναγ. Ἠλιάδα.

Στὴν ἔκταση ποὺ ἀπαλλοτριώνεται προβάλλουν δικαιώματα κυριότητας οἱ: 1) Ἰωάν. Μιχαλοδημητράκης, 2) Νικ. Σέρρας κλπ.

Ἡ ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου τοῦ 5ου Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν καὶ μὲ δαπάνες τοῦ Ὀργανισμοῦ Σχολικῶν Κτιρίων.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 8 Ὀκτωβρίου 1981

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ — ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

Ἀριθ. Π. 8023/2877 Ν. 15253 (2)

Περὶ βεβαιώσεως τῆς αὐτοδικαίας μερικῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ποὺ κηρύχθηκε δυνάμει τῆς κοινῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως Π. 9241/4486/8.11.78 (ΦΕΚ 625/29.11.78 τ. Δ').

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Δ/τος 797/71 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων».
2. Τὴν κοινὴ Ὑπουργικὴ ἀπόφαση Π. 9241/4486/8.11.1978 (ΦΕΚ 625/29.11.78 τ. Δ') «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως γιὰ τὴν ἀνέγερση διδακτηρίου τοῦ 66ου Δημ. Σχολείου Ἀθηνῶν».
3. Τὸ ἀπὸ 28.1.1981 ἀπόσπασμα πρακτικοῦ ἐκ τῆς συνεδριάσεως 1302 τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ Σχολικῶν Κτιρίων.
4. Τὸ Φ. 53065/7616/3.7.81 ἔγγραφο τοῦ Ο.Σ.Κ., ἀπὸ τὸ ὁποῖο προκύπτει ὅτι γιὰ τὰ 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 ἀκίνητα δὲν κατατέθηκε ἐμπροθέσμως ἡ ἀποζημίωση ποὺ καθορίστηκε δικαστικῶς, βεβαιώνουμε:

Ὅτι ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση ποὺ κηρύχθηκε μὲ τὴν κοινὴ Ὑπουργικὴ ἀπόφαση Π. 9241/4486/8.11.78 (ΦΕΚ 625/29.11.78 τ. Δ'), γιὰ τὴν ἀνέγερση διδακτηρίου τοῦ 66ου Δημ. Σχολείου Ἀθηνῶν ἀνακλήθηκε αὐτοδικαίως λόγω μὴ ἐμπροθέσμου συντελέσεως τῆς ὡς πρὸς τὰ ἀκίνητα 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 825,45 τ.μ. ὅπως αὐτὰ φαίνονται περικλειόμενα μὲ κίτρινη γραμμὴ καὶ μὲ στοιχεῖα Α—Β—Γ—Δ—Ε—Ζ—Η—Θ—Ι—Κ—Λ—Μ—Ν—Ξ—Ο—Π—Α στὸ ἀπὸ 10.6.80, ὑπὸ κλίμακα 1:200, κτηματολογικὸ διάγραμμα καὶ στὸν ἀντίστοιχο κτηματολογικὸ πίνακα τοῦ Τοπογράφου Μηχανικοῦ Χρήστου Σουλτάτη, θεωρημένα ἀπὸ τὸ Διευθυντὴ τοῦ Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος Ι. Ὀρφανουδάκη στὶς 26.6.1980.

Ἡ πράξη αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 30 Σεπτεμβρίου 1981

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ — ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

Ἀριθ. Π. 7746/1105 (3)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως γιὰ τὴν ἀνέγερση διδακτηρίου τοῦ 7ου Δημοτικοῦ Σχολείου Καστοριᾶς.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος 139/1971 «περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν πρὸς κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινων ἀπαλλοτριώσεων».
2. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Α.Ν. 627/1968 «περὶ Ὀργανισμοῦ Σχολικῶν Κτιρίων» σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 513/1976.
3. Τὸ ἀπὸ 8.10.1980 ἀπόσπασμα πρακτικοῦ ἀπὸ τὴ συνεδρίαση ἀριθ. 1287/8.10.80 τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ Σχολικῶν Κτιρίων.
4. Τὸ ἀπὸ 4.3.1980 πρακτικὸ καταλληλότητας τῆς ἀπαλλοτριουμένης ἐκτάσεως ποὺ καταρτίστηκε ἀπὸ τὴν κατὰ Νόμο Ἐπιτροπή.
5. Τὸ ἀπὸ 16.11.79 Π. Δ/γμα (ΦΕΚ 709/79 τ. Δ') «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Καστοριᾶς», ἀποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε, λόγῳ δημόσιας ὠφέλειας καὶ εἰδικότερα γιὰ τὴν ἀνέγερση διδακτηρίου τοῦ 7ου Δημοτικοῦ Σχολείου Καστοριᾶς, τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 2.238 μ², ποὺ βρίσκεται στὴν περιοχὴ τοῦ Δήμου Καστοριᾶς (Ο.Τ. 142) καὶ φαίνεται, μὲ τὰ στοιχεῖα Α—Β—Γ—Δ—Ε—Ζ—Η—Θ—Ι—Κ—Λ—Α, στὸ ὑπὸ κλίμακα 1:200 καὶ ἀπὸ Αὔγουστο 1980 κτηματολογικὸ διάγραμμα τῶν Μηχανικῶν Ἀν. Μπιζόπουλου, Γρηγ. Κώτσηρα καὶ στὸν ἐπ' αὐτοῦ κτηματολογικὸ πίνακα, ποὺ ἔχει θεωρηθεῖ ἁρμοδίως ἀπὸ τὸν Προϊστάμενο τῆς Δ/νσεως Γηπέδων Ο.Σ.Κ. Γεώργιο Μορφόπουλο.

Στὴν ἔκταση ποὺ ἀπαλλοτριώνεται προβάλλουν δικαιώματα κυριότητος οἱ: 1) Μαρία Κώτση, 2) Σωτήριος Ἀλβανὸς κλπ.

Ἡ ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου τοῦ 7ου Δημοτικοῦ Σχολείου Καστοριᾶς καὶ μὲ δαπάνες τοῦ Ὀργανισμοῦ Σχολικῶν Κτιρίων.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 1 Ὀκτωβρίου 1981

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ — ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

Ἀριθ. Ε. 11595/2909 (4)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως στὴν περιοχὴ Λαυρίου, γιὰ τὴν ἀνέγερση Ἐργατικῶν κατοικιῶν.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος ἀριθ. 139/1971 «περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν νομαρχῶν πρὸς κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινων ἀπαλλοτριώσεων».
2. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. Δ/τος 2963/1954 «περὶ ἱδρύσεως Αὐτόνομου Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας».
3. Τὸ ἀπόσπασμα πρακτικοῦ τῆς ἀριθ. 29/21.7.81 συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Αὐτόνομου Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας (θέμα 59), ἀποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση λόγῳ δημόσιας ὠφέλειας καὶ εἰδικότερα γιὰ τὴν ἀνέγερση ἐργατικῶν κατοικιῶν, ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 22.322 Μ2 ποὺ βρίσκεται στὴν περιοχὴ Λαυρίου τοῦ Ν. Ἀττικῆς καὶ φαίνεται μὲ ἀριθμὸ ἰδιοκτησιῶν 42, 35 καὶ 33 καὶ ἀντιστοίχως μὲ τὰ στοιχεῖα 90 — 91 — 92 — 95 — 96 — 97 — 98 — 99 — 100 — 90, 13Α — 104 — 103 — 13Α καὶ 101—24—24Α—101 στὸ ἀπὸ Ἰουνίου 1981 ὑπὸ κλίμακα 1:1000 τοπογραφικὸ διάγραμμα καὶ στὸν ἐπ' αὐτοῦ κτηματολογικὸ πίνακα τοῦ Τεχνικοῦ Βοηθοῦ Π. Παναγιωτόπουλου, θεωρημένο ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ Τ.Υ. ΟΕΚ Πολ. Μηχανικὸ Σ. Σαραντόπουλο.

Στὴν ἔκταση ποὺ ἀπαλλοτριώνεται προβάλλουν δικαιώματα κυριότητας οἱ Εὐάγγελος Ἀντωνίου, Ἐμμ. Πρέκας καὶ κληρονόμοι Εὐανθίας Νίνου.

Ἡ ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται ὑπὲρ καὶ μὲ δαπάνη τοῦ Αὐτόνομου Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 30 Σεπτεμβρίου 1981

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ — ΚΩΝ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς παραδοσιακῶν τῶν οἰκισμῶν Ὅρμου Γερμανώλη καὶ Κάμπου τῆς Κοινότητος Ἴου τῆς νήσου Ἴου καὶ καθορισμοῦ εἰδικῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως αὐτῶν τῆς Κοινότητος Ἴου καὶ περιοχῶν τινῶν ἐκτὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων αὐτῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λ.π.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 9, 10 (παρ. 2) καὶ 11 αὐτοῦ.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363/Α) καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἄρθρου 79 (παρ. 6) αὐτοῦ, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 622/1977 «περὶ εἰσπράξεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν οἰκοδομικῶν ἀδειῶν καταβαλλομένων φόρων κλπ.» (ΦΕΚ 171/Α).

3. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 947/1979 «περὶ οἰκιστικῶν περιοχῶν» (ΦΕΚ 169/Α) καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἄρθρου 6 (παρ. 2) αὐτοῦ.

4. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1032/1980 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος» (ΦΕΚ 57/Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 7 αὐτοῦ.

5. Τὴν ἀπὸ 9.1.1981 αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τῆς Δ/νσεως Παραδοσιακῶν Οἰκισμῶν καὶ Περιβάλλοντος (Γ7).

6. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 789/1981 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Χαρακτηρισμοί:

1. Χαρακτηρίζονται ὡς παραδοσιακοὶ οἱ οἰκισμοὶ Ὅρμος Γερμανώλη καὶ Κάμπος τῆς Κοινότητος Ἴου (Χώρας) τῆς νήσου Ἴου.

2. Οἱ οἰκισμοὶ οἱ χαρακτηριζόμενοι ὡς παραδοσιακοὶ διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ ὁ ἤδη χαρακτηρισμένος διὰ τοῦ ἀπὸ 19.10.1979 Π. Δ/τος «περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς Παραδοσιακῶν Οἰκισμῶν τινῶν τοῦ Κράτους καὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν» (ΦΕΚ 594/Δ) οἰκισμὸς Ἴου (Χώρας) διαχωρίζονται ἀπὸ ἀπόψεως ὅρων δομήσεως εἰς τομεῖς, ὡς ἐμφαίνονται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκισμοῦ θεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ. 37841/1981 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1 : 2.000 καὶ τοῦ ὁποίου συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος ὡς ἀκολούθως:

α) Ὁ οἰκισμὸς Χώρας εἰς τρεῖς (3) τομεῖς ὑπὸ στοιχεῖα Α, Β καὶ Γ.

β) Ὁ οἰκισμὸς Ὅρμος Γερμανώλη εἰς δύο (2) τομεῖς ὑπὸ στοιχεῖα Γ καὶ Δ.

γ) Ὁ οἰκισμὸς Κάμπος εἰς ἕνα (1) τομέα ὑπὸ στοιχεῖον Δ.

Ἄρθρον 2.

Ὅροι δομήσεως:

1. Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν τομέων Α, Β, Γ καὶ Δ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος καθορίζονται ὡς κάτωθι:

α) Διὰ τὸν τομέα Α

Ἐλάχιστον πρόσωπον: ὀκτὼ μέτρα (8 μ.)
Ἐλάχιστον βάθος: δώδεκα μέτρα (12 μ.)
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν: ἑκατὸν πεντήκοντα τετρ. μέτρα (150 τ.μ.).

β) Διὰ τὸν τομέα Β

Ἐλάχιστον πρόσωπον: εἴκοσι μέτρα (20 μ.)
Ἐλάχιστον βάθος: εἴκοσι πέντε μέτρα (25 μ.)
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν: χίλια τετρ. μέτρα (1.000 τ.μ.).

γ) Διὰ τὸν τομέα Γ
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν: τέσσαρες χιλιάδες τετρ. μέτρα (4.000 τ.μ.)

δ) Διὰ τὸν τομέα Δ

Ἐλάχιστον πρόσωπον: εἴκοσι πέντε μέτρα (25 μ.)
Ἐλάχιστον βάθος: τεσσαράκοντα μέτρα (40) μ.)
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν: τρεῖς χιλιάδες τετρ. μέτρα (3.000 τμ)

2. Κατὰ παρέκκλισιν τῆς προηγουμένης παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα οἰκόπεδα ἐφ' ὅσον ἔχουν κατὰ τὴν ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐμβαδὸν καὶ διαστάσεις τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 2.8.81 Π. Δ/τος (ΦΕΚ 138 Δ) «περὶ τῶν ληπτέων ὑπ' ὄψιν στοιχείων καὶ τοῦ τρόπου καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῶν πρὸ τῆς 17.8.1923 ὑφισταμένων οἰκισμῶν τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου, ὡς καὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν».

3. Οἰκόπεδον ἐμπίπτον εἰς περισσοτέρους τοῦ ἑνὸς τομεῖς εἶναι ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον μὲ τοὺς ὅρους τοῦ τομέως εἰς ὃν ἐμπίπτει τὸ μεγαλύτερον τμῆμα αὐτοῦ.

4. Σύστημα δομήσεως ὁρίζεται τῶν πτερύγων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου (Ε.Ε.Α.Ε.) δύναται κατὰ τὴν κρίσιν της νὰ μεταβάλῃ τὴν θέσιν τοῦ κτιρίου ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου εἴτε διὰ λόγους διατηρήσεως ὑφισταμένης παλαιᾶς οἰκοδομῆς, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ἐξασφαλίζεται ἡ διατήρησις τῆς παραδοσιακῆς κλίμακος τοῦ οἰκισμοῦ καὶ εἰς τὰς ὑπὸ ἀνέγερσιν οἰκοδομάς. Πρὸς τοῦτο ἡ Ε.Ε.Α.Ε. δύναται νὰ χορηγῇ προέγκρισιν καὶ ἐπὶ ὑποβαλλομένων προσχεδίων.

5. Μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων ὁρίζεται:

Διὰ τὸν τομέα Α ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100 %) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.

Διὰ τὸν τομέα Β τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40 %) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.

Διὰ τὸν τομέα Γ τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 %) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.

Διὰ τὸν τομέα Δ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 %) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.

6. Συντελεστὴς δομήσεως τῶν οἰκοπέδων (σ.δ.) ὁρίζεται:

Διὰ τὸν τομέα Α ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (0,80).
Διὰ τὸν τομέα Β τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ (0,40).
Διὰ τὸν τομέα Β τρία ἑκατοστὰ (0,03).
Διὰ τὸν τομέα Δ δέκα ἑκατοστὰ (0,10).

Εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως οἰκοπέδου προσμετροῦνται οἱ ὑπόγειοι χῶροι ἢ τμήματα αὐτῶν ἐφ' ὅσον ἡ ὀροφὴ των ὑπέρκειται τῆς στάθμης τοῦ περιβάλλοντος τοὺς ὑπογείους χώρους ἢ τὰ τμήματα αὐτῶν φυσικοῦ ἐδάφους πέραν τοῦ ἑνὸς μέτρου (1 μ.).

7. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν παραγράφων 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτρέπεται ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου ἡ ἀνέγερσις μιᾶς οἰκοδομῆς συνολικῆς ἐπιφανείας ὅλων τῶν ὀρόφων οὐχὶ μείζονος τῶν ἑκατὸν (100) τετρ. μέτρων ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ συντελεστὴς δομήσεως δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν ἕνα (1).

8. Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων ὁρίζεται εἰς μὲν τοὺς τομεῖς Α, Β καὶ Δ εἰς δύο (2) ἀνεξαρτήτως πλάτους ὁδοῦ, εἰς δὲ τὸν τομέα Γ εἰς ἕνα (1).

9. Τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος τῶν διορόφων κτιρίων, ὁρίζεται εἰς ἑπτὰ μέτρα (7 μ.) τῶν δὲ μονορόφων εἰς τέσσαρα (4), μετρούμενον ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους ἢ τοῦ προϋφισταμένου τεχνητῶς διαμορφωμένου τοιούτου.

Ἐλάχιστον ἐλεύθερον ὕψος ὀρόφων ὁρίζεται δύο μέτρα καὶ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου (2,40).

10. Ὑπεράνω τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὕψους τῶν κτιρίων ἀπαγορεύεται οἱαδήποτε κατασκευή, πλὴν καπνοδόχων, ἀεραγωγῶν καὶ στηθαίων μέχρις ὕψους πεντήκοντα ἑκατοστῶν (0,50) τοῦ μέτρου. Αἱ κατασκευαὶ αὗται ἐπιβάλλεται νὰ ἔχουν μορφὴν καὶ διαστάσεις συμφώνως πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

11. Ἐπιβάλλεται ἡ κατασκευὴ ὑπογείων ὑδατοδεξαμενῶν εἰς τὰς νέας οἰκοδομὰς πλὴν τῶν περιπτώσεων κατὰ τὰς ὁποίας τοῦτο καθίσταται ἀνέφικτον λόγῳ ἐδαφολογικῶν συνθηκῶν.

12. Ἐπιβάλλεται ἡ διάσπασις τοῦ ὑπεργείου ὄγκου εἰς ἀνεξάρτητα κτίρια εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὄγκος αὐτὸς ὑπερβαίνει τὰ ὀκτακόσια (800) κυβικὰ μέτρα. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ὑπέρβασις τοῦ κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὁριζομένου ὄγκου προκειμένου περὶ κοινωφελῶν κτιρίων καὶ τουριστικῶν τοιούτων. Διὰ τὰς περιπτώσεις αὐτὰς εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ὑποβολὴ εἰς τὴν Ε.Ε.Α.Ε. πρὸς κατ' ἀρχὴν ἔγκρισιν προμελέτης τοῦ ἀνεγερθησομένου κτιρίου. Αὐτὴ θὰ περιλαμβάνει : α) τοπογραφικὸν τῆς περιοχῆς εἰς ὃ θὰ ἀπεικονίζεται τόσον τὸ πρὸς ἀνέγερσιν κτίριον, ὅσον καὶ τὰ τυχὸν ὑφιστάμενα ὅμορα, β) φωτογραφίαι τοῦ ἀμέσου πρὸς τὸ ἀνεγερθησόμενον κτίριον περιβάλλοντος καὶ γ) κατόψεις, τομαὶ καὶ ὄψεις τοῦ ἀνεγερθησομένου κτιρίου ὑπὸ κλίμακα 1/100 τουλάχιστον.

13. α) Κατὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων οἰκοδομῶν τηρεῖται ἡ διαμορφωμένη οἰκοδομικὴ γραμμή.

β) Ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις τῶν κτιρίων ἀπὸ τὸν ἄξονα τῆς κεντρικῆς ὁδικῆς ἀρτηρίας Λιμένος-Χώρας ὁρίζεται εἰς δέκα (10) μέτρα.

γ) Ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις τῶν κτιρίων ἀπὸ τῆς γραμμῆς αἰγιαλοῦ ὁρίζεται εἰς τριάκοντα (30) μέτρα.

Τὸ παρὸν ἐδάφιον δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς περίπτωσιν διαμορφωμένης οἰκοδομικῆς γραμμῆς ἀπὸ παλαιὰ παραδοσιακὰ κτίσματα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου Ε.Ε.Α.Ε.

14. Ἀπαγορεύονται αἱ κατασκευαί : α) κτιρίων ἐπὶ ὑποστυλωμάτων (sur Pilotis) καὶ β) λυομένων οἰκισμῶν εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῆς νήσου Ἴου.

Ἄρθρον 3.

Σύνθεσις ὄγκων, Διάταξις κτιρίων, Μορφολογικὰ στοιχεῖα.

1. Ἡ διαμόρφωσις τῶν ὄγκων τῶν κτιρὶν ἐπιβάλλεται νὰ προσαρμόζεται εἰς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ περιβάλλοντος, ὡς πρὸς τὴν κλίμακα, τὰς ἀναλογίας καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν ἐπὶ μέρους ὄγκων. Ἡ Ε.Ε.Α.Ε. Ἐπιτροπὴ Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου δύναται νὰ ἐπιβάλλη τροποποιήσεις προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ περαιτέρω ἀνεξαρτοποίησις τμημάτων τοῦ ὄγκου τοῦ κτιρίου, μέχρι καὶ τῆς δημιουργίας πλειόνων ἀπολύτως διακεκριμμένων κτιρίων, ἐὰν τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὰς συνθήκας καὶ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ περιβάλλοντος.

2. Ἡ ἐπικάλυψις τῶν κτιρίων γίνεται μὲ δῶμα.

3. Αἱ ὄψεις τῶν κτιρίων καὶ τὰ ἀνοίγματα αὐτῶν ἐπιβάλλεται νὰ ἀκολουθοῦν τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τόσον ὡς πρὸς τὴν θέσιν των ὅσον καὶ πρὸς τὴν μορφὴν καὶ τὰς συνήθεις αὐτῶν ἀναλογίας καὶ διαστάσεις.

4. Οἱ χρωματισμοὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιφανειῶν τῶν κτιρίων δέον νὰ εἶναι χρώματος λευκοῦ, ἄλλως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς (Ε.Ε.Α.Ε.) Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

5. Τὰ κουφώματα τῶν κτιρίων ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ξύλινα καὶ εἰδικώτερον : α) τὰ ἐξώφυλλα δέον νὰ εἶναι ταμπλαδωτά, καρφωτὰ (σανιδωτὰ) ἢ περσιδωτά, β) τὰ ἀνοίγματα τῶν καταστημάτων νὰ εἶναι περιορισμένων διαστάσεων, τὰ δὲ κουφώματα αὐτῶν νὰ εἶναι ἀναλόγου κατασκευῆς μὲ τὰ ὑπόλοιπα κουφώματα τοῦ κτίσματος.

γ) Ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις σιδηρῶν κιγκλιδωμάτων ἀσφαλείας εἰς παράθυρα καὶ θύρας μορφῆς ἁπλῆς.

δ) Τὰ ἐξωτερικὰ κουφώματα τῶν κτιρίων ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι μονόχρωμα.

6. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἀνοικτῶν ἐξωστῶν ἐν προβόλῳ μεγίστου πλάτους ἑνὸς μέτρου (1 μ.) καὶ συνολικοῦ μήκους οὐχὶ μεγαλυτέρου τοῦ ἡμίσεος (0,5) τοῦ μήκους τῆς ὄψεως. Τὸ μέγιστον μῆκος ἑκάστου ἐξώστου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ τέσσαρα (4)μέτρα. Ἀπαγορεύονται οἱ γωνιακοὶ ἀκάλυπτοι ἐξῶσται. Τὰ κιγκλιδώματα (στηθαῖα) τῶν ἐξωστῶν δέον νὰ εἶναι ξύλινα ἢ κτιστὰ ἢ σιδηρά.

7. Τὸ ἐλάχιστον πάχος τοξωτῶν κατασκευῶν (βόλτα ἢ καμάρες) ὁρίζεται εἰς πεντήκοντα ἑκατοστὰ (0,50) τοῦ μέτρου.

8. Αἱ πάσης φύσεως σωληνώσεις (ὑδρορροαὶ) ἀποχετεύσεις κλπ. δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι ἐμφανεῖς.

9. Αἱ ἀνοικταὶ κλίμακες δέον ὅπως προσαρμόζωνται κατὰ τὴν μορφήν, τὰ ὑλικά, τὸν τρόπον κατασκευῆς καὶ τοὺς χρωματισμοὺς εἰς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ περιβάλλοντος καὶ εἰς τὰς ὑποδείξεις τῆς (Ε.Ε.Α.Ε. Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου) καὶ δὲν προσμετροῦνται εἰς τὸ ποσοστὸν καλύψεως καὶ τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

10. Ἡ περίφραξις τῶν οἰκοπέδων θὰ γίνεται λίθινη (ξερολιθιὰ) κατὰ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα. Ἡ κατασκευὴ ἄλλης μορφῆς περιφράξεως ὡς πρὸς τὴν μορφὴν καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα ὑλικὰ ὑπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου (Ε.Ε.Α.Ε.).

11. Δὲν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ ἀνάρτησις φωτεινῶν ἐπιγραφῶν ἢ διαφημίσεων. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις ἁπλῶν ἐπιγραφῶν κοινῶν ἢ ἐγχρώμων κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου (Ε.Ε.Α.Ε.) ἥτις θέλει ἐγκρίνει καὶ τὴν θέσιν, τὰς διαστάσεις καὶ τὴν μορφὴν αὐτῶν.

12. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις ἐπιγραφῶν ἐπὶ στηθαίων δωμάτων ἐξωστῶν καὶ κλιμάκων, καθὼς καὶ ἡ τοποθέτησις ἰκριωμάτων ἐν γένει ἐπὶ τῶν δωμάτων τῶν κτιρίων ἐντὸς τῶν ἀκαλύπτων χώρων τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων τοῦ οἰκισμοῦ. Ὁμοίως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις διαφημίσεων εἰς χώρους ἰδιαιτέρου φυσικοῦ κάλλους καὶ ἀρχαιολογικοὺς τοιούτους.

13. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ πετασμάτων λευκοῦ χρώματος μόνον εἰς περιπτώσεις καταστημάτων, χώρων παραμονῆς ἀτόμων καὶ κέντρων ἀναψυχῆς κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου (Ε.Ε.Α.Ε.).

14. Ἐπιβάλλεται ἡ ἐγκατάστασις ἀνὰ ἕκαστον οἰκοδομικὸν τετράγωνον μιᾶς ὁμαδικῆς κεραίας τηλεοράσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐγκαταστάσεις ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων.

1. Ἕκαστον ἔργον ὑποδομῆς τῶν Ὀργανισμῶν Κοινῆς Ὠφελείας (ΔΕΗ — ΟΤΕ κλπ.) ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ὑπόγειον. Ἡ τοποθέτησις τῶν μετρητῶν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος κλπ. ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου στοιχείου τῶν παροχῶν τῶν Ὀργανισμῶν Κοινῆς Ὠφελείας ἐπιβάλλεται νὰ γίνεται εἰς μὴ προβαλλομένην θέσιν τῶν κοινοχρήστων χώρων. Οἱ Ὀργανισμοὶ Κοινῆς Ὠφελείας (ΔΕΗ — ΟΤΕ κλπ.) ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναλαμβάνουν ἰδίαις δαπάναις τὴν ἐγκατάστασιν ἢ τὴν

ἀναμόρφωσιν καὶ βελτίωσιν τῶν ἐγκαταστάσεών των εἰς τὴν περιοχὴν ὥστε νὰ διατηρεῖται ἡ μορφὴ τοῦ συνόλου.

Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται ν' ἀναλαμβάνουν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀρχικῆς μορφῆς ὁδῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων εἰς τοὺς ὁποίους ἐπενέβησαν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν δικτύων των.

2. Ἑκάστη ἐργασία ἀφορῶσα εἰς τὴν διαμόρφωσιν, τροποποίησιν ἢ ἀνάπλασιν κοινοχρήστων χώρων (ὁδῶν, πλατειῶν, κρηπιδμωάτων κλπ.) ἐκτελεῖται κατὰ τρόπον προσαρμοζόμενον εἰς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἢ ἡ ἀλλαγὴ ὁποιουδήποτε στοιχείο τῶν κοινοχρήστων χώρων, ἢ πλακοστρώσεων, ὁδῶν καὶ πλατειῶν φρεάτων, κρηνῶν, ἀναβαθμῶν, δένδρων, τοξωτῶν ἀνοιγμάτων κλπ. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν συντρέχουν σοβαροὶ λόγοι διὰ τὴν κατεδάφισιν ἢ ἀντικατάστασιν ἢ ἀναμόρφωσιν τινὸς ἐκ τῶν ἄνω στοιχείων τῶν κοινοχρήστων χώρων ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

4. Δὲν ἐπιτρέπονται χῶροι σταθμεύσεως τῶν παντὸς τύπου ὀχημάτων ἐντὸς τοῦ παραδοσιακοῦ πυρῆνος τῶν οἰκισμῶν καὶ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπὶ τῶν πλατειῶν καὶ ἀξιολόγων κοινοχρήστων χώρων αὐτῶν.

Ἀπὸ τῆς χαράξεως ἐπαρχιακῆς, κοινοτικῆς ἢ δημοτικῆς ὁδοῦ ἢ οἱασδήποτε ὁδοῦ τοῦ οἰκισμοῦ ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῆς μελέτης ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἥτις δέον νὰ κοινοποιεῖται εἰς τοὺς ἁρμοδίους φορεῖς ἐγκαίρως (Δ/νσιν Παραδ. Οἰκισμῶν τῆς Γεν. Δ/νσεως Οἰκισμοῦ Ε.Ο.Τ. ΥΠ. Π.Ε. κλπ.) πρὸς ἐνημέρωσιν.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρεπόμεναι χρήσεις.

Προκειμένης τῆς ἀνεγέρσεως κτιρίων κοινῆς ὠφελείας καὶ κοινωνικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῆς Ε.Ε.Α.Ε., δυναμένης νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου τοῦ ὁποίου ἡ χρῆσις ἀποβαίνει ἀπαραδέκτως ὀχληρά, ἀπὸ ἀπόψεως μορφῆς καὶ λειτουργίας, διὰ τὴν περιοχήν. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις ἀκαλύπτων χώρων δι' ἀπορρίμματα.

Ἄρθρον 6.

Παρεκκλίσεις.

1. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἀποκατάστασιν παλαιῶν κτιρίων, ἀντιπροσωπευτικῶν τῆς παραδοσιακῆς ἀρχιτεκτονικῆς, χορηγεῖται ἄδεια οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἔστω καὶ ἐὰν αἱ ἀναγκαῖαι νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐργασίαι ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος ἄνευ ὑπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως τοῦ ὑπάρχοντος κτιρίου εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτος ὑπερβαίνει τὸν ἐπιτρεπόμενον διὰ τοῦ παρόντος προεδρικοῦ διατάγματος.

2. Προκειμένου περὶ κτισμάτων ἐρειπωμένων ἢ κατεδαφιστέων ὡς ἑτοιμορρόπων ἢ ἐπικινδύνων ἀντιπροσωπευτικῶν τῆς παραδοσιακῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναστήλωσίς των ἔστω καὶ ἐὰν αἱ ἀπαιτούμεναι νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐργασίαι ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος, κατόπιν ὅμως τεκμηριωμένης ἐρεύνης, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προκύπτει ἡ ἀκριβὴς ἀρχικὴ μορφὴ τοῦ κτίσματος καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

Ἄρθρον 7.

Εἰδικαὶ Διατάξεις.

1. Διὰ τὴν κατεδάφισιν παλαιῶν κτισμάτων ἢ τὴν ἀφαίρεσιν λειτουργικῶν ἢ διακοσμητικῶν στοιχείων ἐξ αὐτῶν ὡς καὶ διὰ τὴν καθαίρεσιν ἐξοπλισμοῦ ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων χώρων (μάνδραι, λιθόστρωτα, κρῆναι, φρέατα, κοπὴ ἀξιολόγων δένδρων κ.λ.π.) ἀπαιτεῖται ἄδεια. Ἡ σχετικὴ ἄδεια κατεδαφίσεως ἢ καθαιρέσεως παρέχεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

2. Διὰ τὴν διαμόρφωσιν ἀκαλύπτων χώρων τῶν οἰκοπέδων ἐπιτρέπονται μόνον αἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖαι ἐκσκαφαί. Εἰς περίπτωσιν κεκλιμένου ἐδάφους ἐπιτρέπεται ἡ διαμόρφωσις τοῦ οἰκοπέδου δι' ἀναλημματικῶν τοίχων ἢ πρανῶν μεγίστου ὕψους ἑνὸς καὶ ἡμίσεος (1,50) μέτρου, ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους. Παρέκκλισις τοῦ ἀνωτέρω μεγίστου ὕψους ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. καὶ μόνον εἰς περιπτώσεις ὅπου τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀπολύτως διὰ λόγους τεχνικοὺς ἢ αἰσθητικοὺς καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ κατασκευὴ αὕτη δύναται νὰ ἐνταχθῇ αἰσθητικῶς εἰς τὸ περιβάλλον. Οἱ τοῖχοι ἀντιστηρίξεως κατασκευάζονται λίθινοι σύμφωνα μὲ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

3. Δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.» διὰ τοὺς οἰκισμοὺς τοῦ παρόντος Δ/τος.

Ἄρθρον 8.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀδείας, ἀνεγέρσεως νέας οἰκοδομῆς, ἐπισκευῆς, ἀποκαταστάσεως, προσθήκης ἢ κατασκευῆς ἔργων κατεδαφίσεως ἢ καθαιρέσεως στοιχείων οἰκοδομῶν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

2. Ἄδειαι ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μὴ ἐφαρμοσθεῖσαι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀναθεωροῦνται ἐν ὅλῳ ἢ διὰ τὰς ὑπολοίπους ἐργασίας, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος καὶ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν γηπέδων τῶν κειμένων ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος οἰκισμοῦ καὶ ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῆς Κοινότητος Ἴου ὁρίζεται ὡς κάτωθι:

α) Μέγιστος συντελεστὴς δομήσεως 0,1.

β) Αἱ ἀποστάσεις τῶν κτιρίων ἐκ τῶν ὁρίων τοῦ γηπέδου ὁρίζονται ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

γ) Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 6.10.1978 Π. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν γηπέδων τῶν κειμένων ἐκτὸς τῶν ρυμοτομικῶν σχεδίων τῶν πόλεων κ.λ.π.» (ΦΕΚ 538 Δ'), ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 (πλὴν τῆς παραγράφου 14 αὐτοῦ) 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ, ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀριθ. Δ1γ/0/11826 (6)

Περὶ ἀνακοινώσεως παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως προσκυρουμένου τμήματος οἰκοπέδου ποὺ ἀπέμεινε μὴ ἄρτιο μετὰ τὴν ἀπαλλοτρίωση τοῦ ρυμοτομουμένου γιὰ τὴν διάνοιξη τῆς ὁδοῦ Φιλολάου ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ἀρσινόης, μέχρι τὴν ὁδὸ Βασ. Κων/νου (Π.Α. 1/1979).

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντες ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 17.7.1923 «περὶ σχεδίων πόλεων, κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν» (ΦΕΚ 228/16.8.1923 τ. Α').
2. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» (ΦΕΚ 1/1.1.1971 τ. Α').
3. Τὴν ἐξουσιοδοτικὴ ἀπόφαση τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημ. Ἔργων ΕΔ2/01/Φ.Θ.2.2.1/24.7.1981 ΦΕΚ 499/31.8.1981 τ. Β'.
4. Τὸ Π. Δ/γμα 910/1977 ΦΕΚ 305/10.10.1977 τ. Α' «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπ. Δημοσίων Ἔργων».
5. Τὸν πίνακα παρακαταθέσεως τῆς ἀποζημιώσεως ποὺ καθορίσθηκε μὲ τὴν ἀπόφαση 8827/24.10.80 τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, γιὰ ἀκίνητα ποὺ ρυμοτομήθηκαν μὲ τὸ ἐγκεκριμένο ρυμοτομικὸ σχέδιο τοῦ Δήμου Καισαριανῆς, γιὰ τὴ διάνοιξη τῆς ὁδοῦ Φιλολάου, σύμφωνα μὲ τὶς ἐνδείξεις τῆς πράξεως ἀναλογισμοῦ 1/1979, ἀνακοινώνουμε στὰ πρόσωπα ποὺ ἔχουν ἢ ἀξιώνουν ἐμπράγματα δικαιώματα στὰ παραπάνω ἀκίνητα, ὅτι ἡ ἀποζημίωση προσκυρουμένης οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως ὅπως σημειώνονται στὰ στοιχεῖα προδικασίας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 653/1977, ἔχει κατατεθεῖ στὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Ἀθηνῶν, ὕστερα ἀπὸ τὸ συμψηφισμὸ δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων ποὺ προβλέπει τὸ ἄρθρο 6 τοῦ Ν. 5269/1931 καὶ μὲ τὴν ἔκδοση τοῦ γραμματίου παρακαταθήκης 639699/23.9.81 γιὰ συνολικὸ ποσὸ 120.000.

Ἡ παρακατάθεση τῆς παραπάνω ἀποζημιώσεως ἔγινε ὑπέρ:

α) Παναγιώτου Συμεόπουλου
β) Δημητρίου Συμεόπουλου

καὶ θὰ καταβληθεῖ μόνο στὰ πρόσωπα ποὺ θὰ ἀναγνωριστοῦν δικαιοῦχοι μὲ ἀπόφαση τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήνα, 5 Ὀκτωβρίου 1981

Μὲ ἐντολὴ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντὴς
ΙΩΣΗΦ ΑΡ. ΑΙΓΙΔΗΣ

Ἀριθ. Δ1γ/0/11827 (7)

Περὶ ἀνακοινώσεως παρακαταθέσεως διαφορᾶς ἀποζημιώσεως ἀκινήτων ποὺ ἔχουν ρυμοτομηθεῖ μὲ τὸ ἐγκεκριμένο ρυμοτομικὸ σχέδιο τοῦ Δήμου Ἀθηναίων γιὰ τὴ διάνοιξη τῆς Λεωφ. Ὑμηττοῦ (τμῆμα τῆς ὁδοῦ Χερσίφωνος μεταξὺ τῶν ὁδῶν Ἡλιουπόλεως καὶ Μενεκράτους) Πράξη ἀναλογισμοῦ 107/72.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1) Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ/τος 17.7.1923 «περὶ σχεδίων πόλεων, κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν» (ΦΕΚ 228/16.8.1923 τ.Α').
2) Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ/τος 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» (ΦΕΚ 1/1.1.1971 τ. Α').
3) Τὴν ἐξουσιοδοτικὴ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων ΕΔ2/01/78/Φ.Θ.2.2.1/24.7.1981 ΦΕΚ 499/31.8.1981 τ.Β'.
4) Τὸ Π.Δ/γμα 910/1977 ΦΕΚ 305/10.10.1977 τ.Α' «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπ. Δημοσίων Ἔργων».
5) Τὸν πίνακα παρακαταθέσεως τῆς ἀποζημιώσεως ποὺ καθορίσθηκε μὲ τὴν ἀπόφαση 11492/6.6.81 τοῦ Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν γιὰ ἀκίνητα ποὺ ρυμοτομήθηκαν μὲ τὸ ἐγκεκριμένο ρυμοτομικὸ σχέδιο τοῦ Δήμου Ἀθηναίων γιὰ τὴ διάνοιξη τῆς Λεωφ. Ὑμηττοῦ (τμῆμα τῆς ὁδοῦ Χερσίφρονος μεταξὺ τῶν ὁδῶν Ἡλιουπόλεως καὶ Μενεκράτους).

Σύμφωνα μὲ τὶς ἐνδείξεις τῆς πράξεως ἀναλογισμοῦ 107/1972 ἀνακοινώνουμε στὰ πρόσωπα ποὺ ἔχουν ἢ ἀξιώνουν ἐμπράγματα δικαιώματα στὰ παραπάνω ἀκίνητα, ὅτι ἡ ἀποζημίωση τῶν οἰκοπεδικῶν ἐκτάσεων ποὺ ἔχουν ρυμοτομηθεῖ καὶ τῶν ἐπικειμένων τους ὅπως σημειώνονται στὰ στοιχεῖα προδικασίας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.653/1977, ἔχει κατατεθεῖ στὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Ἀθηνῶν, ὕστερα ἀπὸ τὸ συμψηφισμὸ δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων ποὺ προβλέπει τὸ ἄρθρο 6 τοῦ Ν. 5269/1931 καὶ μὲ τὴν ἔκδοση τοῦ γραμματίου παρακαταθήκης 639700/23.9.81 γιὰ συνολικὸ ποσὸ 312.800.

Ἡ παρακατάθεση τῆς παραπάνω ἀποζημιώσεως ἔγινε ὑπὲρ Ἑλένης Συνοδινοῦ καὶ θὰ καταβληθεῖ μόνο στὰ πρόσωπα ποὺ θὰ ἀναγνωριστοῦν δικαιοῦχοι μὲ ἀπόφαση τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Ἀθῆναι, 5 Ὀκτωβρίου 1981

Μὲ ἐντολὴ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντὴς
ΙΩΣΗΦ ΑΡ. ΑΙΓΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ